

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut til senest EM2020 at omdele til Inatsisartut en oversigt over forskellige tilskudsmodeller indeholdende beskrivelse af de økonomiske konsekvenser for det offentlige, private og borgerne, hvis der skulle etableres en flyrute til Iqaluit med offentligt engagement.

(Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Boliger og Infrastruktur)

1. behandling

Naalakkersuisut skal indledningsvis takke for beslutningsforslaget.

Der kan ikke herske tvivl om at vi som folk føler et kulturelt bånd til vort broderfolk i Nunavut. Dette er et bånd som Naalakkersuisut mener skal dyrkes, hvilket også er blevet fulgt op med en egentlig aftale med Nunavut i 2017 om styrkelse af de kulturelle bånd.

Analysen om flyruter mod vest, blev udarbejdet på baggrund af Vivian Motzfeldts beslutningsforslag på forårssamlingen 2017, og efterfølgende omdelt på Inatsisartuts forårssamling 2019. Analysen påpeger at der ikke historisk har været et marked, som kan understøtte en kommerciel rute. Derfor lukkede ruten ned sidste gang den blev forsøgt fra 2012 til 2014. Tidligere har initiativet også været forsøgt i en række forskellige konstellationer mellem skiftende destinationer i Nunavut, Canada og USA i forskellige perioder.

Der er derfor klart, at hvis vi som samfund med den nuværende infrastruktur ønsker en direkte rute til vores naboer mod vest, vil det kræve at skatteborgernes penge bruges til en sådan understøttelse. Dette er konsekvensen uanset hvilken understøttelsesmodel, der vurderes mest hensigtsmæssig.

Det er Naalakkersuisuts holdning, at der skal investeres i tilgængeligheden til Grønland.

Det kan gøres via forskellige tilskudsmodeller, som nærværende forslag til Inatsisartutbeslutning også lægger op til. Det kan med fordel undersøges hvorvidt der i første omgang er interesse fra de Canadiske myndigheder til at udvise økonomisk engagement, samt hvorvidt der eksisterer lovmæssige begrænsninger for dette i Canadisk lovgivning.

Det kan også ske ved strukturelle infrastrukturinvesteringer, som vi aktuelt ser med lufthavnsudvidelserne. Dette skal ses i lyset af, at luftfartsselskaber typisk har konkluderet, at de korte landingsbaner synes at være en hindring for fast rutefart.

Naalakkersuisut finder, at i den udstrækning det kan lade sig gøre at understøtte en markedsudvikling uden direkte subsidier, vil dette være at foretrække.

Med det aktuelle anlæg af nye lufthavne mener Naalakkersuisut, at man bør afvente og se hvorvidt den nye infrastruktur medfører nye private initiativer. Naalakkersuisut støtter naturligvis øget samhandel og kulturel udveksling, men vi skal ligeledes være åbne for, at der i den fremtidige lufthavnsstruktur, ikke nødvendigvis vil være behov for offentlig støtte. Derfor bør vi først se effekten af den nye struktur inden der ses på muligheder for støtte til ruteudvikling.

Med disse bemærkninger indstiller Naalakkersuisut forslaget til forkastelse.